

ชื่อเรื่อง การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ๑ โดยใช้แรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๑ โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม ต. ชัยสมอทอด อ. บึงสามพัน จ. เพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๕

ผู้วิจัย นางณัฐพร มุลมี

ปีการศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนแผนการเรียนสายวิทย์ - คณิต ร้อยละ ๘๐

ได้เพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้แรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมอันพึงประสงค์มากขึ้น และเพื่อวัดความพึงพอใจของผู้เรียนเกี่ยวกับการใช้แรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๑ โรงเรียนบึงสามพันวิทยาคม ต. บึงสามพัน อ. บึงสามพัน จ. เพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ จำนวน ๔๐ คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบข้อตกลงให้คะแนนสมรรถนะ C+๕ ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ใช้แบบสังเกตพฤติกรรมก่อน และหลังการวิจัยเพื่อสังเกตความเปลี่ยนแปลงในลักษณะพึงประสงค์เพิ่มขึ้นหรือไม่ และใช้แบบวัดความพึงพอใจกรณีใช้แรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะฯ นี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) นำเสนอข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ผลการวิจัยพบว่า ตอนที่ ๑ การใช้กิจกรรมแรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ช่วยให้นักเรียนทุกคนมีคะแนนเพิ่มขึ้นได้ทุกคน คะแนนต่ำสุดคือ ได้คะแนนรวม C+๕ เท่ากับ ๕๓๕ คะแนน แทนคะแนนดิบ ได้ จำนวน ๑.๐๗. คะแนน คะแนนสูงสุด ได้คะแนนสมรรถนะ C+๕ เท่ากับ ๑,๔๑๔ คะแนน แทนคะแนนดิบได้ จำนวน ๒.๘๕ คะแนน ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ว่าจะมีนักเรียนสามารถมีคะแนนเพิ่มได้ จำนวน ๘๐ % จากจำนวนนักเรียน ๔๐ คน ซึ่งภายหลังมีนักเรียนแจ้งความประสงค์ลาออก จำนวน ๒ คน จึงกำหนดค่าเป้าหมายจาก ๔๐ เป็น ๓๘ คน ซึ่งผลสรุปมีนักเรียนที่มีคะแนนที่ได้จากกิจกรรมเพิ่มขึ้นได้ทุกคน คิดเป็น ๑๐๐ % เพียงแต่ระดับคะแนนมีความแตกต่างกันตามพฤติกรรมที่ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ และผลที่ได้เป็นไปตามเป้าหมาย

ตอนที่ ๒ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมแรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะฯ สามารถจูงใจให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมอันพึงประสงค์มากขึ้นเพียงใด ผู้วิจัยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมสังเกตก่อนการวิจัย ได้ผลสรุปว่า นักเรียน ๔/๑ จำนวน ๓๘ คน มีพฤติกรรมอันพึงประสงค์ตามเกณฑ์ประเมิน ได้ระดับมากที่สุด - คน ระดับมาก จำนวน ๘ คน ระดับปานกลาง จำนวน ๒๔ คน ระดับน้อย ๖ คน และระดับน้อยที่สุด ไม่มี สรุปคือนักเรียนส่วนใหญ่ยังมีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงถึงนักเรียนมีพฤติกรรมตามข้อ (๒) แต่มีปฏิริยาไม่พอใจ

และผู้วิจัยได้ใช้แบบสังเกตพฤติกรรมสังเกตผลหลังการวิจัย ได้ผลสรุปว่า พฤติกรรมอันพึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๑ อยู่ในระดับดีมาก ไม่มี ระดับมาก เพิ่มขึ้นเป็น จำนวน ๒๘ คน ระดับปานกลาง จำนวน ๕ คน ระดับน้อย จำนวน ๕ คน ระดับน้อยที่สุด ไม่มี แสดงถึงการใช้แรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะฯ แม้จะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้นักเรียนมีพฤติกรรมอันพึงประสงค์ได้ระดับที่สูงขึ้นถึงระดับดีมาก แต่ก็เห็นผลว่านักเรียนมีพฤติกรรมดีขึ้น ลดความก้าวร้าวลง มีความตระหนักด้านความเป็นระเบียบมากขึ้น นักเรียนที่ยังไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้ดีขึ้น อาจเนื่องด้วยภาคเรียนที่ผ่านมา มีการจัดกิจกรรมค่อนข้างมาก และ นักเรียนบางส่วนมีผลกระทบติดโควิด - ๑๙ รอยต่อของความทำความเข้าใจในกิจกรรม ดังพอสังเกตได้จากแสดงความคิดเห็นจากแบบวัดความพึงพอใจ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของกิจกรรมแรงจูงใจที่ใช้ขึ้น ซึ่งควรต้องสร้างความรู้ความเข้าใจให้มีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมอีกครั้ง ซึ่งน่าจะเป็นแนวทางให้นักเรียนให้ความร่วมมือและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันพึงประสงค์เพิ่มขึ้นด้วย

ตอนที่ ๓ เป็นการสรุปผลการวิเคราะห์การวัดความพึงพอใจของผู้เรียนเกี่ยวกับกิจกรรม แรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะฯ ภายใต้สมมติฐานว่า ผู้เรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์และยังไม่พร้อมเปลี่ยนแปลงตนเองให้พึงประสงค์ เช่น ขาดเหตุผล ชอบทำผิดระเบียบต่อต้านการให้คำแนะนำ ขาดมารยาท ขี้วาทาไม่สุภาพเรียบร้อย ขาดสัมมาคารวะต่อบุคคลอื่น จะมีความพึงพอใจกิจกรรมแรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะฯ น้อย

ผู้วิจัย ได้ข้อสรุปผลการวิจัยว่า

๑. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ๑ หลังสอบหลังเรียน นักเรียนประเมินผลตนเองได้ระดับปานกลาง คือได้ระดับ ๒.๐๐ แสดงว่าเข้าใจความสามารถด้านความรู้ที่ได้รับจากการทำแบบทดสอบ ๒. ก่อนใช้แรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะฯ การใช้ชีวิตร่วมกับเพื่อนในห้อง มองด้านความมีวินัย การแต่งกาย รักความสะอาด เป็นระเบียบ มีจิตอาสา มีน้ำใจ การใช้ภาษาต่อเพื่อนและครู มีบรรยากาศและส่งผลต่อสมาธิในการเรียนอย่างไร ได้ระดับมาก ระดับ ๓.๒๑

แสดงถึงพื้นฐานของผู้เรียนมีความประสงค์ให้บรรยากาศในห้องเรียนมีลักษณะที่ดีตามลักษณะที่เป็นแบบคำถาม

๓. ท่านคิดว่าพฤติกรรมที่ดีทางวาจา ความมีวินัย ความเป็นระเบียบ ความสนใจเรียน กล้าแสดงออก มีจิตอาสา มีสัมมาคารวะต่อครูผู้สอน

การใช้มารยาทในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น และการให้เกียรติผู้อื่น มีความจำเป็นในการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้เพียงใด

ได้ระดับมากที่สุดระดับ ๔.๑๘ แสดงให้เห็นถึงนักเรียนที่ต้องการบรรยากาศที่ดีที่มีลักษณะการใช้วาจาที่ดี นักเรียนในห้องมีวินัย ความเป็นระเบียบ

นักเรียนในห้องมีความสนใจเรียน กล้าแสดงออก มีจิตอาสา มีสัมมาคารวะต่อครูผู้สอน การใช้มารยาทในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น และการให้เกียรติผู้อื่น

ส่วน แบบคำถามตอนที่ ๒ ข้อ ๔ - ๑๐ เป็นแบบคำถามเพื่อประเมินความพึงพอใจต่อการใช้แรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๔. การใช้แรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ นักเรียนมีโอกาสเพิ่มคะแนนด้าน KPA มากขึ้น ได้ผลการประเมินระดับมากที่สุด ระดับ ๔.๓๒ แสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความเข้าใจในกิจกรรม และเห็นประโยชน์ที่จะให้ความร่วมมือในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ๕.

การใช้แรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะช่วยให้นักเรียนมีสมาธิ ในการเรียนมากขึ้น ได้ผลการประเมินระดับมากที่สุดระดับ ๔.๐๖ แสดงให้เห็นว่า

กิจกรรมนี้มีส่วนช่วยให้มีสมาธิมากขึ้นในการเรียน ๖. การใช้แรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะที่ผ่านมาช่วยให้ ห้องเรียนเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาดขึ้น

มีบรรยากาศการเรียนรูที่ดีขึ้น ได้ผลการประเมินระดับมากที่สุด ระดับ ๔.๐๖

แสดงถึงเมื่อนักเรียนตระหนักและจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้วยการให้ความร่วมมือแล้วเพื่อรับคะแนน C + ๕ ก็ส่งผลให้ห้องเรียนมีบรรยากาศที่ดีตามไปด้วย

๗. การใช้แรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะที่ผ่านมาช่วยให้ นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์มากขึ้นได้ผลการประเมินระดับมากที่สุด ระดับ ๓.๘๒

๘. การใช้แรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะที่ผ่านมาส่งเสริมให้กล้าพูด กล้าแสดงออก และกล้าทำความดีมากขึ้นได้ผลการประเมินระดับมากที่สุด ระดับ ๓.๘๘

๙. การใช้แรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะนี้ให้ประโยชน์กับ นักเรียนและการสร้างบรรยากาศห้องเรียนเพียงใดได้ผลการประเมินระดับมากที่สุด ระดับ ๔.๐๖

๑๐. นักเรียนคิดว่าการใช้แรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะฯ ควรมิกิจกรรมนี้ต่อหรือไม่ ได้ผลการประเมินระดับมากที่สุด ระดับ ๔.๑๕

สรุปนักเรียนมีความพึงพอใจการใช้กิจกรรมแรงจูงใจให้คะแนนสมรรถนะด้าน KPA เฉลี่ยได้ระดับมากที่สุด คือ ได้ระดับ ๔.๐๕

แสดงให้เห็นถึงกิจกรรมดังกล่าวสามารถเป็นอีกแนวทางหนึ่ง

ที่จะช่วยส่งเสริมพฤติกรรมให้นักเรียนมีพฤติกรรมอันพึงประสงค์แล้วยังช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นได้ด้วย

ที่อยู่อ้างอิง (URL) : <https://publish.vichakan.net/show/649>

วันที่ดำเนินการเผยแพร่ : 2 สิงหาคม 2567

พิมพ์ : วันที่ 18 ตุลาคม 2567 เวลา 17.26 น.